

ОРГАН СОЮЗУ
УКРАЇНОК
АМЕРИКИ

OUR LIFE

OFFICIAL
PUBLICATION
OF THE UKRAINIAN
NATIONAL
WOMEN'S LEAGUE
OF AMERICA

РІК III Ч. I ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА., СІЧЕНЬ, 1946

ЦІНА 15 ЦЕНТІВ

PHILADELPHIA, PA., JANUARY 1946 VOL. III No 1.

НОВИНИ З ЄВРОПИ

(Власна кореспонденція "Нашого Життя")

Заснування „Союзу Українок” у Франції

7 жовтня 1945 р. відбулися Загальні Збори жіноцтва Парижа з метою заснувати Центральне Жіноче Товариство „Союз Українок” у Франції. Вибрано Управу Товариства в такому складі: голова: п. Коваль, заст. голови — п. др. Терлецька, секретарка — Крушельницька, касієрка — п. Пащин, членка — п. Попель, організаційна референтка — п. Укарма, культурно-освітня референтка — п. Дейчаківська. Контрольна Комісія: п. Др. Пісничевська, п. Білошицька та п. Гаврилюк.

Формально „Союз Українок” існує як „Жіноча Секція” при Об'єднанні Українських Робітників до часу, коли буде затверджене французькою владою як самостійне т-во. Пляни праці: розвести сітку організаційних клітин у формі Кружків С. У. по всіх осередках українського еміграційного громадянства на терені цілої Франції. В Парижі поширювати ідеологію „Союзу Українок” культ-освітньою працею для українського жіноцтва та піднести його культурний і національно-освітній рівень.

„Чайні Вечори” Союзу Українок в Парижі

Кожної другої неділі влаштовує „Союз Українок” чайні вечори з подвійною метою: 1) дати змогу українському громадянству зустрітися в товариській атмосфері. 2) використати зібрання більшого числа громадян міста Парижа на те, щоб відчитати якийсь реферат, завести дискусію, над якимсь цікавим питанням, зreferувати нову книжку і т. п.

Перший з серії тих вечорів відбувся 4 листопада м. р. В коротких словах п. Коваль, голова С. У. зясувала гостям завдання товариства та засоби, якими управа постарается досягнути своєї мети. Після цього голова вівзвала приєднаних

розгоститися „як у себе дома” Що гості почувалися в гостині у „С. У.” добре, — свідчить те, що гурт мужчин відспівав кілька пісень, а потому співаки викликали жінок проспівати теж дещо. Жінки під управою відомої диригентки п. Гойран, відспівали декілька пісень та зібрали в подяку оплески.

Черговий „чайний вечір” відбувся в неділю 18 листопада з рефератом п. Дейчаківської, культ.-освітньої реф. „С. У.” на тему: „Українські жіночі організації в Галичині до 1939 р.”

КОЛЯДУЙМО НА ДОПОМОГУ!

Нове горе стало, яке небувало:
Горе, нужда і терпіння народ наш обняло.

Поглянь Божий Сину на страшну руїну,
На спалену, ограблену нашу Україну.

В новій батьківщині піснь Богу приносим
І кращої долі-волі для України просим.

Коляду даваймо і жертви складаймо
Нашим рідним у Європі поміч посилаймо.

Нехай жертва щира додасть їм завзяття
Та докаже, що в чужині є їх сестри й браття.

Є сестри і браття, України діти
Що не дадуть своїм рідним недолю терпіти.

К. Качмарова.

Українки в Німеччині організуються

При Українському Організаційному Центрі в Німеччині заснувалося як секція — українське жіноче товариство „Жіноча Праця”.

У правильнику, який ми дістали читаємо таке:

(Продовження на Стороні 2-ій)

ЕЛНОР РОЗЕВЕЛТ ДЕЛЕГАТКОЮ ЮНО.

Президент Труман іменував п-ню Елнор Розевелт делегаткою на конференцію ЮНО (Юнайтед Нейшен Організейшен), яка відбудеться у Лондоні під кінець січня ц. р. Є вона одинокую жінкою у п'ятиособовій американській делегації.

ГОЛОВНИЙ ЗІЗД СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Головний Зізд Союзу Українок Канади відбувся в дні 28, 29 і 30 грудня 1945 в Вінніпегу, Ман. В програму, побіч звітів Екзекутиви, контрольної Комісії та референток комітетів, ввійшли три відчити: Нові обрії праці СУЖ, Українська Школа і наше відношення до

Відділи США! Відновіть членство в Українсько-Американськiм Допомоговiм Комiтетi, одинокiй, признанiй владою i українським громадянством в Америцi i на чужинi установi для допомоги нашим нещасним скитальцям.

неї. Вироби українського ручного мистецтва для збутового ринку.

ШЛІТЬ АФІДЕВІТИ НАШИМ СКИТАЛЬЦЯМ

Український Американський Допомоговий Комітет у Філадельфії повідомляє, що вже в найближчих місяцях будуть вислані конзулярні американські урядники до європейських країв, і через них можна буде погоджувати приїзд у Америку кривних американських горожан, чи інших осіб, які після закону можуть у Америку емігрувати.

Тому треба негайно вислати цим людям афідевіти, бо є надія, що це теж може захоронити їх перед небезпекою депортації. Візу мож буде одержати найскорше після п'яти місяців від наставлення конзуляту у даному краю.

ШКІЛЬНЕ ПРИЛАДДЯ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДІТВОРИ

Українські школи, які зорганізовано на вигнанні — відчувають велику недостачу паперу та шкільного приладдя. Пачки з цими речами треба слати на адресу Українського Центрального Комітету в Англії та Італії.

ЗАВЕРШЕНО ПЕРШИХ СТО ТИСЯЧ

Голова Злученого Українського Американського Допомогового Комітету, д-р Володимир Галан, подає, що Союз Українок Америки зачав і завершив перших стотисяч доларів збірки на допомогу українським скитальцям в Європі. Першу жертву З.У.А. Допомоговий Комітет одержав від відділу 59. США в Балтіморі. Тепер відділ 42. США у Філадельфії, жертвою \$100.00 завершив першу стовисячку збірки.

На зборах З.У.А.Д.Комітету в Нью Йорку, 29 грудня, 1945 рішено піднести бюджет допомогової акції в 1946 році на пів мільона доларів.

У АВСТРІЮ І НІМЕЧЧИНУ МОЖНА СЛАТИ ХАРЧІ

Американська почта приймає харчеві пачки адресовані до осіб, що найшлися у американській зоні в Австрії та Німеччині. Посилати можна одним пакунком раз у тиждень на адресу цієї особи. На пошту треба принести враз з пакунком лист, або картку від цієї особи, на якій кожного тижня поштовий урядник зазначить, що прийнято посилку.

Посилка не може важити більше, як 5 фунтів, а обємом не більша, як шість футів.

КОЛЯДУЙТЕ НА ЗЛУЧЕНИЙ УКРАЇН. АМЕРИК. ДОПОМОГОВИЙ КОМІТЕТ!

НАШЕ ЖИТТЯ—OUR LIFE

Урядовий Орган Союзу Українок Америки виходить 1-го кожного місяця.

Клявдія Олесницька, головна редакторка.

Меланія Мільянович, редакторка в англійській мові.

Українські статті й дописи посилають до редакторки, англійські до співредакторки.

Оголошення, передплати посилають до Централі, 866 Н. 7-ма вул., Філадельфія 23, Па.

Передплата в Злучених Державах \$1.50 річно; на пів року 85 центів. В Канаді \$2.00 річно. Поодинокі число 15 центів.

Advertising rates furnished upon application. Business communications, subscriptions, and advertisements send to: OUR LIFE, 866 N. 7th St., Phila. 23, Pa.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Pennsylvania, under the Act of March 3, 1879.

Христос Раждається!

Розсипався український народ по світу, як слези... На цілому євразійському континенті нема мабуть одного місця, призначеного на людське терпіння, у якому не страждала б якась українська душа: як вязень, скиталець, втікач. І крім нас, горожан вільної Америки, нема сьогодні у цілому світі другої вітки українського народу, яка це велике торжество Божого Народження святкувала б мирно, свobodно, з радістю та надіями на майбутнє.

Вязниці, табори для скитальців, землянки посеред сніжних сибірських видм, шатра на диких степах Казакстану. На бідній землі криївки по лісах, чи хата-неволя під чуйним оком нового окупанта. Ось такі місця святкування для українського народу!

І у цей Свят-Вечір не загомонить не рознесеться у простори з українського села велична, торжественна коляда про мир і любов на землі. Не скупається у блеску світла та пахоцях кадила стара, сільська церковця: Українське село мовчить глухим, безсильним страхом перед терором, насиллям, засланням.

На чужині-скитальщині теж страх, нужда і терпіння. І українська дитина не знає радощів різдвяних дарунків, ялинки, смаку святочної страви, погідности рідної хати. У таборі, де вітер між стінами гуляє, а ковтаючи слези мати готує потрібну пайковану страву — виростає покоління позбавлене права на щастя та радощі дитячого віку, незодягнене, голодне, без мрій і ілюзій.

А водночас тут, у Америці багато наших родин у перше від літ війни засядає до Святої Вечері у щастю та радості. Повернули домів покінчивши славно воєнне діло їх сини-воляки і ось у перше від літ лице матері радістю засяє. А у сина недавно пережите стане на мить кошмарним сном і забудеться якби цей сон ніколи не був дійсністю. Над святочним столом запаує радість, а кругом нього об'єднується родина у щасті, на яке має право.

Так, ці молоді люде, які на літа кидали рідну землю, родину, зносили труди, наражали життя для нашого добра і безпеки — заслужили на це, щоб їх перше Різдво в ріднім домі було радісне та святочне. І не колотім їх настрою образами чорної української дійсности. Цей образ на святочну різдвяну хвилину щільно замкнім у нашому серці, але його звітдам не викидаймо! Це ж терплять і нуждують наші рідні брати і сестри, а крім нас самих ніхто їм не допоможе, ніхто їх не потішить.

Їхня доля у наших руках. Бо як є ще хто у світі, що може добитися поправи їх тяжкої долі — то це ми, американські Українці. Не забуваймо про те ні на мить у часі різдвяного святкування. Нехай воно стане нагодою для щедрої жертви нашим рідним, розсипаним по цілому світу. Нехай стане внеслою хвилею постанови про нашу спільну працю над цим, щоб українській страдальній дівчорі повернути щасливе, радісне Христове Рождество.

Клявдія Олесницька.

НОВИНИ З ЄВРОПИ

(Продовження із стор. 1-ої)

„З метою об'єднання українських жінок на еміграції, для скоординовання праці для добра загалу, виховного впливу і

Official Organ of the Ukrainian National Women's League of America, Inc. — Published on the first of every month. 866 North 7th Street, Philadelphia, 23, Pa.

Editor Mrs. Claudia Olesnicky, 151 East 81st St., New York City.

Associate Editor Miss Mildred Mila-novich, 151 Hopkins Ave., Jersey City 6, N. J.

Send articles in Ukrainian to the Editor, in English to the Associate Editor.

Subscription in the United States \$1.50 per year — 85 cents for 6 months. Subscription in Canada \$2.00 per year. Single copy 15 cents.

ділу при Українській Установі Опіки, та тісної співпраці з іншими українськими установами — Об'єднання Українських Жінок на еміграції, „Жіноча Праця”

Осідком товариства є Франкфурт над Майном. Діяльність т-ва обіймає ці території, де знаходиться українська еміграція.

На день 13 грудня 1945 скликано Зїзд Українського Жіноцтва у Франкфурті над Майном.

Міжнародний Зїзд Жінок у Парижі.

У днях від 25—30. листопаду відбувся в Парижі Міжнародний Зїзд Жінок. Організувало його французьке жіноче товариство лівого напрямку „Юніон де фам франсез” Заступлені були майже всі народи світу (44 нації) тільки забракло там української представниці, бо всі советські републики заступала одна „советська делегація” Зокрема на вічу промовляла відома еспанська комуністка Пасіонарія.

Ваша кореспондентка, що прислухалася нарадам — згадувала працю й ідеологію українських жіночих організацій, що в жадливих умовах бездержавної нації зуміли давно здобути те все, що думають щойно здійснити наприклад французькі жінки. (Вони цього року вперше брали участь у виборах!).

Згадувалися теж часи, коли українські делегатки їздили на Міжнародні Зїзди до Женеви, Парижа, Лондону де гідно репрезентували українську націю та зєднували собі подив і пошану в чужині за нашу організованість та грандіозні висліди праці.

Але не жалко було, що з цьогогорічному зїзді української представниці не було, бо — не було й жінок інших націй, що не погоджуються з ідеологією крайно лівих жіночих угруповань.

Французький тижневик „Ле Монд” написав, згадуючи про зїзд: „Не всі французькі жінки брали участь у зїзді, тому й не репрезентували вони загалу французького жіноцтва” Заступали французьке жіноцтво „Юніон де фам франсез” — якого ідеологія нам добре відома”

Це саме можемо сказати собі й ми: заступала нас „советська делегація” якої ідеологія нам добре відома”

Л. К.

КОЛЯДА

Не плач, не плач Рахиле
І не ридай нині,
Не розноси сумних гласів
По широкій пустині;
Сини твої з Христом живуть
В небі вічно веселяють.

РОСТИНИ І КВІТИ У РІЗДВЯНІЙ ЛЕГЕНДІ

Так, як в українській різдвяній легенді та звичаях ялинка і пшениця — у інших народів квіти, квітучі кущі, чи інші рослини збагачують духовий зміст святкування цим, що народні перекази та вірування зв'язують їх з певними біблійними подіями, чи релігійними обрядами.

В Мексикі різдвяною квіткою є вогнисто-червона „пойсетія”, з якою зв'язана є легенда про бідну жінку, що ідучи на Святий Вечір до церкви не мала що взяти у дарі Божому Дитяти, як це було там у звичаю. Щоб не-входити у церкву з порожніми руками — вона зірвала билину, що росла при дорозі та зложила її у стіп вітара. потонувшу у гарячій молитві. Коли підвелася — якеж було її здивування! Билина перемінилася у прегарну квітку, яка від цієї хвилини зветься „квіткою Богородження”

Вживане у англійсько-саськім світі всезелене „галі” вважається святим кущем, на яке — хоч і невидиме для людського ока — світить сонце безумину і держить його зеленим в зимі, чи у літі. Легенда теж каже, що вінок на голові Рознятого Христа був з „голі” і від цієї хвилини ягідки з білих стали червоними, наче кров.

У Англійців є вірування, що на куш, званий „мізлтоу” впав промінь з вєфлеємської зірки і звідтіля його ягідки мають ясно-білу краску. Також скандинавські народи вважають цей куш за різдвяну рослину, а повіря каже, що коли найтяжчі вороги стрінуться біля него — кидають оружя та взаємно собі прощають.

Хто перший понесе „галі” у хату — чоловік, чи жінка — цей буде рядити дома через цілий рік. А дівчина, яку ніхто не поцілував під „мізлтоу” на Різдво — даремне буде надіятися на подружжя у цьому році.

Передплати прислали

- А. Кульчицька, Філадельфія 10 перед.
- П. Панамаренко, Філа. 19 перед.
- П. Маліновська Філа. 9 перед.
- Р. Бісь, Філадельфія 2 перед.
- І. Козаченко, Детройт 1 перед.
- А. Гондович, Елізабет 1 перед.
- М. Полєвчак, Елізабет 2 перед.
- М. Ясіньська, Детройт 4 перед.
- М. Сена, Детройт 1 перед.
- М. Васко, Детройт 4 перед.
- М. Мойсей, Вруклін, 3 перед.
- Е. Дудяк, Грейт Медоєс, Н. Дж. 3 пер.
- О. Школяр, Раксберри, Масс. 1 перед.
- П. Бенцаль, Нью Йорк 2 перед.
- о. В. Горохівський, Норвич, Конн. 1 пер.
- Михайло Елко, Філадельфія 1 перед.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

В 12-му числі „Нашого Життя” в дописі з 36 відділу США в Шикаго було подано: Анна Ментус і Анна Пухальська по 1 дол.; має бути по 2 дол.; було подано: Анна Савчин і Анна Ханас, має бути: Катерина Савчин і Пилагія Галас.

Не забувайте з Новим Роком відновити передплату на „Наше Життя”

ВІСТІ З ЦЕНТРАЛІ США

У 20-ліття існування Союзу Українок Америки, відбулася 7-ма конвенція, в дні 8, 9 і 10 грудня, 1945, при участі 38 делегаток які заступали 27 відділів, 17 членок Головної Управи й численних гостей.

До президії конвенції ввійшли: Олена Штогрин, президентка, Антоніна Кульчицька заступниця; Ангела Банах і Олена Мудрик, секретарки; Марія Григорєць і Марія Подєвчак, заступниці.

Звіти делегаток (деякі надто подрібні) виказали значний зріст діяльності відділів за два роки, в Американським Червоним Хресті (виріб бандажів і шиття) як теж і в жертвенности. Українсько-американський Допомоговий Комітет стоїть на першому місці у збірці одежі й жертвенности, з черги українські церковні й світські установи діставали постійну піддержку від відділів США. На загал активність відділів була вдоволяюча, хоч деякі оправдувались, що воєнні турботи зменшили працю, їх найкращих робітниць, але обіцяли що буде краще, як скоро тільки обставини троха знормалізуються.

Після звітів членок Головної Управи й дискусії над ними, на внесок контрольної комісії, уділено Головній Управі вотум довіря.

Затвердження нового статута взяло найбільш часу, бо кожна точка мусіла бути добре передискутована. З найважливіших змін і додатків до статута, подаємо тепер до відома відділів. (Кожний відділ одержить новий статут скоро тільки його видрукуємо). І так:

- 1) Конвенції будуть відбуватися що 3 роки.
- 2) Відділ обов'язаний платити річно
 - а) Вкладку до Централі 20 дол.
 - б) Організаційний фонд 5 дол.
 - в) Пресовий фонд в довільній сумі.
- 3) На конвенційний фонд 10 дол. що 3 роки.

Створено нову, освітньо-стипендійну секцію.

Конвенція затвердила три стипендії по 100 дол. на студії: журналістики, музики й медицини. Відділи можуть продовжати довільні датки на фонд стипендійний.

Конвенція рішила виплатити одну стипендію в сумі 100 дол. панні Меланії Мильянович, на продовження студій журналістики.

В справі фінансів, де статут каже: "кожний відділ США повинен старатися о фінансову піддержку своєї Централі" — ухвалено резолюцію: "Відділи США повинні посилати довільні датки до резервового фонду США, для надзвичайних видатків Централі.

Після звітів обох редакторок і довшій дискусії, рішено не робити тепер ніяких змін у формі й ціні "Нашого Життя".

Перший раз в історії США одну сесію призначено виключно для молоді, яка мала подати нам плян співпраці й творення молодечих відділів. "Форум молоді" якого тема була: Яку роллю має мати Союз Українок Америки в нашій, українсько-американським житті, вийшов надсподівано добре. Він складався з двох частей: 1) "Зрозуміймо себе" і 2) "Уплануємо нашу програму". В частині першій промовляли: пані К. Ферешетіян, бувша учителька в каледжах, а тепер відпоручниця Інтернешенел Інституту у Філадельфії; Панна Оля Дмитрів, відома п'яністка і панна Софія Демидчук, студентка університету.

В другій частині промовляли: Др. Е. Престон Шарп, з Гаррисбургу, Па., пані Аннета Л. Кмець, бувша голова США і регістрована норса, і панна Наталія Костер, учителька з Джерзі Ситі. Всі реферати були дуже змістовні й добрі. Зібрані ухвалили дві резолюції, (одна подана в англійській часті цього числа, другу в українським перекладі подаємо:

"Тому що Союз Українок Америки плекав в Америці культуру своїх предків і привязання до неї нашої молоді,

Тому що молодь в теперішній час потребує піддержки прихильної й великої організації,

Рішено, щоб США дав піддержку в організуванні українсько-американської молоді, та виплекання українських талантів що їх можна між ними найти, щоб вони стали гордістю Америки".

Цю резолюцію прийняла теж сема конвенція США. Це зобов'язання маємо тепер виконувати. Председателькою Форум-а була панна М. Мильянович, редакторка англійської частини "Нашого Життя", секр. п-на Анна Магура. П. Мильянович занялася приготуванням Форум-а. Конвенція ухвалила теж резолюцію, яку вислано до Президента Трумана (подава в цім числі).

Новий уряд США 1945-1948: Олена Лотоцька, голова; Павліна Панамаренко, Анна Бодак і Марія Сена, містоголови; Катерина Ярош, рекор. секр.; Ангела Бонах, фін. секр.; Марія Бабяк, касієрка; Марія Марусевич, Параскевія Бенцаль і Тетяна Кос-

тик, контрольна комісія; Председательки секцій: Олена Штогрин, преса; Аннета Л. Кмець, звязки; Клявдія Олесницька, освітньо-стипендійна; Юлія Маньовська, статутново-резолюційна; Марія Григорєць, мистецтво.

Український Конгрес у Вашингтоні

Поручаємо відділам США вибрати делегаток на Третій Український Конгрес, який має відбутися у Вашингтон, Д. К. Початково оголошено, що Конгрес мавби відбутися в січні ц. р.; одначе нас повідомляють, що з дуже важних причин, дату Конгресу переложено на місяць квітень яка буде проголошена пізніше. Всеж таки, треба завчасу виповнити довновласти й вислати враз із регистраційною оплатою, 5 дол. від делегатки на адресу:

Ukrainian Congress Committee of America, 817 North Franklin Street, Philadelphia 23, Pa.

Хто не має ще аплікації, треба зголоситись на вище подану адресу.

Конгресменка Клер Бут Лус в обороні українських скитальців

Як відомо нашому жіноцтву з української щоденної преси, конгресменка Клер Бут Лус, кількома наворотами виступила в Конгресі в обороні українських скитальців, що найшлися в Німеччині під американською окупацією.

Щоб дати тим скитальцям правну охорону, Клер Бут Лус, дня 11 грудня 1945, внесла в Палаті Репрезентантів Конгресу резолюцію, щоб Департамент Стейту починив кроки для заведення міжнародних пашпортів для цих скитальців. Рівночасно, таку саму резолюцію вніс сенатор Ванденберг (з Мішіген) у Сенаті. Ці резолюції передано до комісії для закордонних справ обох частин Конгресу.

Загал нашого громадянства повинен відізватися, щоб дати цим заходам Конг. Клер Бут Лус і Сен. Ванденберга належну підпору.

Українські організації й товариства повинні висилати відповідні письма або телеграми з подякою до пані Лус та до Сен. Ванденберга. Адресувати треба:

Honorable Clare Boothe Luce
Congress of the United States
House of Representatives
Washington, D. C.

Honorable Arthur Vandenberg
United States Senate
Washington, D. C.

(Звертаємо увагу що як висилається дві або більше телеграми однакового змісту, до тої самої місцевости, то платиться тільки за одну телеграму, а окремо доплачується за адреси).

Крім того дуже важно щоб поперти цю справу у згаданих комісіях закордонних справ, щоб приспшити їх полагоду. В тій ціллі треба вислати дві телеграми або два листи до голов цих комісій, з просьбою якнайскоріше перевести дотичні резолюції (К. Б. Лус і Сен. Ванденберга) у тих комісіях:

Письма чи телеграми треба адресувати:

Honorable Sol Bloom, Chairman
Foreign Affairs Committee
House of Representatives
Washington, D. C.

Honorable Thom Connally, Chairman
Foreign Affairs Committee
United States Senate
Washington, D. C.

Про висилку таких писем до конгресмена Блума і сенатора Конали, належить повідомити конгб. Клер Бут Лус і сенатора Ванденберга.

Взиваємо всі відділи Союзу Українок Америки повисилати такі письма.

Передплати "Нашого Життя" на 1946 рік, вже треба висилати до Централі США. Імена тих що займуться збиранням передплат в своїй місцевости будуть проголошувані в "Нашім Житті".

Дня 30 грудня відбулися збори Головної Управи США в приязності старих і нових урядничок. Прибули: Юлія Яремова, почесна голова США, Олена Лотоцька, голова; Павліна Панамаренко, місто-голова; Анна Сивуляк, Ангела Банах і Катерина Ярош, секретарки; Марія Бабяк, касієрка; Тетяна Костик і Марія Марусевич, контрольна комісія; Аннета Л. Кмець, предс. звязків; Олена Штогрин, предс. преси; Юлія Маньовська, предс. статутова; Марія Григорєць, предс. мистецтва. Свою відсутність оправдали листовно Анна Бодак, місто-голова і Клявдія Олесницька, предс. освітньо-стипендійної секції.

(Продовження на сторони 4).

Проф. Софія Русова.

М. Загірна-Грінченкова

(1863-1928)

(із книжки "Наші визначні жінки" виданої Союзом Укр. Канади)

Мабуть з усіх українських жінок не було такої скромної, як Марія Миколаївна Грінченкова. Все просто убрана, спокійної вдачі, мовчазна, але завжди уважлива; усе навкруги спостерігаюча своїми великими розумними очима. Кохала вона свого чоловіка Бориса Грінченка з якоюсь побожною відданістю, з одним бажанням допомогти йому в його великій (як вона називала) громадській праці, перебрати на себе всю неприємну частину цієї праці, а самій не виявляти себе нічим крім чести бути дружиною Грінченка. Так пройшло все її життя аж до самої смерті Бориса Грінченка.

Але обік із чоловіком була в Марії Миколаївні ще одна істота, яку вона теж любила віддано, гаряче, але яка принесла їй через свою хворобу чимало горя й призоти — це була її єдина донька. Віддані обое Грінченки одній українській ідеї, вони й думки не припускали, щоб їх доня могла виховуватися в російській школі, усю першу науку подали їй у себе в хаті, складаючи для неї першу граматику української мови перші книжки для дитячого читання.

Марія Грінченкова по походженню не була україночку. Вона народилася в 1863 р. в Богодухові, на Харківщині, в московській родині Гладіліних; вчилася в російській школі — в земській прогімназії, — і зараз же по закінченні її курсу стала в тому ж богодуховському повіті за земську вчительку. Але зустріч з Борисом Грінченком на вчительських курсах зразу зпала в чулий душі Марії Гладіліної глибоке бажання служити тому народові, серед якого жила і за який так палко, так широко промовляв цей народолобець.

Вона зразу почала вчитися української мови і далше її вчителювання було перейняте вже українським свідомим націоналізмом.

В 1884 р. Грінченки побралися і з першого до останнього дня ще подружжя вело спільну й таку корисну для українського народу працю. Вони в ті дні царського режиму несли світло в масу українського народу, вони боролися за кожну популярну українську книжку, всякими засобами вириваючи її з зубів російської тогочасної цензури.

В 1894 р. Грінченки переїхали в Чернігів, де Борис Грінченко мав якусь посаду в земстві. Тут ми з ними й позна-

йомилися, бо О. О. Русов саме тоді провадив там статистичну земську працю. В Чернігові була вже дружно обєднана група ідейних українців, які збирались на певні періодичні збори, але досить конспіративно; в цій групі, в цьому гуртку Грінченко був палким поетом, лідером, тоді як Шраг був його фундаментальним керівником. Багато доводилося вислухати дорікань від палкого поета за те, що мляво ведеться українську справу, що земці не активно її піддержують. То був період усяких земських меморандумів, прохань до міністерства освіти, щодо української мови в школі, й Грінченки брали живу участь у цих земських заводах. Організація земської книгарні для учителів, упорядкування Чернігівського Шевченківського Музею, все це лежало на руках Грінченка, а головним чином — на пані Марії, так само й головна її тогочасна праця — видання дешевих українських книжок.

Грінченко палко накидався на мене за те, що я писала книжки в російській мові, що завела дружбу з росіянами, які жили в Чернігові на заслання, гаряче обурювався проти деяких думок Драгоманова. Але ці докори ніколи не зменшували моєї пошани до фанатизму Грінченка. Коли було до них зайдеш в їх тісну вбогу кімнату по Чернігівському шосе, все вони за працю: пишуть, поправляють свої рукописи по вимогах цензури, або радісно корегують уже дозволений до друку рукопис.

Енергія й працездатність обох їх була дивна, особливо витривало працювала Марія Миколаївна. В неї виявився чималий талант — писати популярні для зовсім не підготованого читача речі, і зпід її пера вийшли найкращі книжочки для селян: „Як вигадано машиною їздити“, „Мудрий учитель (Сократ)“, „Орлеанська дівчина“, „Під землею (про шахти)“, „Як визволилися Південні Американські Штати“ та багато ще інших написано цікаво та зрозуміло.

Діяльність Грінченків не могла не впасти до ока московської поліції. Почалися обшукування, труси, заборони різних посад, і Грінченки опинилися без жадного заробітку. На щастя, під той час у Києві наші вчені заходились видавати до друку той великий „Словар“, що його склали вже кілька літ. В 1902 р. Грінченки

переїзять до Києва і там беруться науково упорядкувати увесь зібраний матеріал. До цієї тяжкої та відповідальної праці й береться Марія Миколаївна — коректа, переписування, різні додатки, що вона сама збирала з народніх уст.

З 1905 р. починається нова праця коло київської „Просвіти“. Револуція 1905 р. і нова російська конституція пошили права українського народу — дозволені були просвітні організації, часописи і там завзято працює Марія Миколаївна, і скрізь цінять її глибоке знання мови. Але можна тільки дивуватися, де вона брала ті сили для цієї невсипущої праці, коли в ці саме часи доводилося їй переживати тяжке горе: на її очах вянуч від сухит її чоловік, а також єдина донька. Один по одному сходять вони в могилу, і залишається Марія Грінченкова сама одна-одинок, як палець. З уст цієї твердої духом жінки ми чуємо такі розпучливі слова: „Життя порожнє, все опустіло. Нема чим жити. Лишилась тільки праця, і я житиму для праці“.

А праці тої багато на Україні; кожна свідомо українка має до чого прикласти руки й серце. Науковою працею й жила Марія Грінченкова останні роки свого життя. Прийшли більшовики, приїхали з собою тяжку недолу українському народові. Марія Грінченкова залишилася на своїй стійці, не кинула можливої праці для української науки. Вже в 1919 р.

перший відділ Київської Академії Наук призначає її постійним членом-редактором нового словника живої української мови. Цій праці вона віддає всі свої сили; серед неї ж застає її смерть 15 липня 1928 р.

Марія Грінченкова — це жінка незломного духу, з надзвичайною твердою волею і невсипущою енергією. Серед жінок свого покоління, каже С. Єфремов, вона була в перших лавах просто, як робітниця, що совісно, скромно додержувала загального темпу в роботі і ніколи не сходила зі свого шляху. Всяке дезертирство було просто органічно нестерпне для її натури, як нестерпна була їй нещирість та лукавство в товариських зносинах. Мила й лагідна в особистому житті вона вмала твердо і непохитно додержувати одної громадської лінії, і тут уже не знала компромісів, не терпіла проступок; кривити душею вона не вмала“.

Марія Грінченкова, Олександра Єфименкова, Олена Пчілка зорили в нашому громадянстві, в нашій світлій науці в тяжкі часи безпросвітнього знуцання над нашим народом; вони йшли тернистим шляхом, не знаючи ні компромісів, ні боязкого дезертирства, — і стоять перед нами, як моральні зразки свідомих і шляхетних українських жінок. Вони відійшли від нас із тим скарбом пройденого життя, який висловив Шевченко в словах: „У нас нема зерна неправди за собою!“

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

МИХАЙЛО І ПЕЛАГІЯ МАЛИНОВСЬКІ

ЩИРІ БАЖАННЯ

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ

засилають

СТЕФАН І МАРІЯ СЕНЬКО

ВІСТІ З ЦЕНТРАЛІ СУА

(Продовження зі сторони 3)

Збори вирішили: Дати з Ювілейного фонду СУА 50 дол. на працю Союзу Українок у Франції, а 25 дол. на поширення праці Осередка Української Культури й Освіти, у Вінніпегу, Канаді. Збори іменували: Паню Амелію Сивуляк-Бохей, місто-головою СУА молодечих відділів; м. Антоніну Кульчицьку, членкою секції звязків.

Рішено приступити до видання освітньо-інформаційних брошурок в англійській мові.

Справа преси була широко дискутована і напрямні доручення предложено Екзекутиві СУА.

::

Всім урядничкам відділів складаємо щире подяку за гарну співпрацю минулого року, а новим бажаємо якнайкращого успіху в 1946 році. До секретарок, звертаємося з проханням одержаний квестіонар виповнити й негайно вислати до Централі.

Централа СУА.

Junior League Section

And on Earth Peace

Sunday, January 6th, marks Ukrainian Christmas Eve.

Not in years has each Ukrainian home in America witnessed such feverish preparations as it will see on this day. The mothers, wives, sisters or daughters will have spent many a sleepless night before this day, recalling all the Ukrainian Christmas Eve customs they will revive this year. Of course it will be extra work, but they will love it. In their frantic shopping for special treats, they will be remembering the letters they received over the years from overseas that read: "Maybe next year, Mom, we all will be together again at the "Sviata Vechera" on Christmas Eve. Maybe you will set a place for me this year, the way you told us you always did in the old country, for the ones absent from the Holy Supper, then I can be with you in spirit."

This year it will be different. With the added blessing of Sunday marking the day, and war time restrictions lifted, families will gather from near and far for the first joyous peacetime Christmas Eve Supper. This year for the first time in years, the family circle will be complete.

The serviceman son who found new and deeper meaning in the traditions observed by his family probably will be conspicuously underfoot all day, insisting on ALL the trimmings this year. And "Mom" and Dad and the kids will all make certain none of the customs are omitted. Even the recently-glamorized kid-sister-now-grown-up will make concessions this year to the "old-fashioned" customs. Under her "modern" treatment the traditional "dyid," — the sheaf of wheat that symbolizes the god of plenty who feeds and protects the family, will be represented quite adequately by the decorative bunch of wheat in the tall Hutzulsky vase. The hay of the manger may be signified by a few wisps under the tablecloth, and the straw of the Bethlehem stable may be indicated by a straw mat under the table, but they are there and that should satisfy the family hero. He may peek under the corners of the tablecloth to make sure the cloves of garlic are there to ward off evil spirits.

The family sitting down at the table will pause to admire the center-piece that outshines the glittering dinner-ware. The table will be adorned with a large wreath of oat-stalks, festooned with basil and dried flowers. From the center will rise a tall candle. The traditional loaf of bread, the pot of honey and the "topka" of salt will be there too. In these table decorations, the family will recognize symbols of the sun and the earthly sustenance of man, and marvel that these customs were descended from pre-Christian times, when pagan Ukrainian ancestors worshipped the sun and nature, celebrating the passing of winter with feasting and merry-making.

The great day finally has come and now it is time for supper to begin. This is the moment the whole family prayed for, for long years. Now that the victory is won, and the family is together again, all the anxiety, the weariness and the strain of the war-years may be discarded. The traditions and beliefs embodying the ideals for which all have suffered to keep, may be practiced and savored and revalued anew in this celebration of the Christ's Birthday.

Some one sights the first star, which is Dad's signal to light the candle and greet his family and guests seated around him with "Dobry Vechir." The next scene, with the comfort of its timelessness, when the family arises and repeats the Lord's Prayer after the father, is the scene the soldier or sailor-son had etched in mind and heart, the picture to which he clung as the one sane scene in the whole senseless madness of his war experiences. The prayer this year is thanks from his heart and his family's to a God that is good.

There will be families where a place will be set this year for the son who will never come home, where parents must take comfort in the thought that the Supreme Sacrifice of their son helped make this Christmas such a joyous one for so many.

The supper proceeds by candle-light. Dad holds the bowl of "kutia," the honey-sweetened mixture of boiled wheat grains and crushed poppy-seeds. He fills his spoon and offers the kutia to his wife, wishing her well for the coming year. The little ceremony is repeated with the family and guests. The usual solemnity of this rite may be broken this year when Dad slips in a sly joke with his well-wishing. But he is only feeling his happiness. The toast that follows, however, may well be solemn, for thoughts of the past and the future will be serious thoughts.

Mother and the girls, serving the first of the twelve courses of

the evening's repast, will undoubtedly voice their genuine respect and admiration for the culinary expertness of their forbears, who invented and concocted these dishes in honor of the Twelve Apostles. The dishes must be fast-dishes, prepared without meat or dairy products. Mother may sheepishly confess that she "forgot" and fixed some dishes to be tastier, but well she may brag that she did remember all of them. The family tries to keep track, but after the borscht, the sour cabbage pea soup, the "holubchi," the jellied fish, the several kinds of "pirohy," be they the potato-filled ones, the plum-jam-filled ones or others, they soon loose count and just relax and enjoy the dishes as they come. Each tries to save room for the dishes of mushrooms, the griddle-cakes, the plump "pampushki," and the fruit, trying to finish each course to insure against hunger in the coming year.

The supper continues into the evening. The endless gay chattering may be hushed for a moment with the mention of some one gone, "missing in action" or of one who did not live to see the happy home-coming of the family's hero — but the chatter resumes its merry high pitch with the recalling of more Christmas Eve customs. The girls, at the close of supper, insist on collecting spoons and going out on the lawn to clatter them. Giggling and suffering the taunts and derision of the male guests, they keep up the clattering until a dog barks. The direction from which the bark came is the direction from which their suitors will come, says tradition.

Children inside are having a fine time playing the traditional games that are supposed to bring luck to the family.

The old folk put an end to the bustle by starting the "kolyadas." With the singing of "Boh Predvichney Narodyvsia," (God the Eternal hath been born), the climax of the evening has been reached. This time no one minds Dad's annual insistence on singing all of the stanzas right to the end. The youngest one "shows off" with his newly-acquired mastery of the carol. The oldest recalls the many different times he sang this carol.

Mother and the girls carol too as they clear away the last of the supper and prepare snacks for the "kolyadniki", who will appear soon. The family sings carol after carol, for each has a favorite he wants to hear once more, until they are interrupted by the ringing of the door-bell. The house-calling carollers, the "kolyadniki," are ushered in, greeted and listened to as they carol through the requested "kolyada." The leader makes his dignified "Christmas wish" to Mother and Dad, and asks for a Christmas donation. Dad's donation this year is for the Congress Committee helping the Ukrainian Displaced Persons in Europe. Mother's is for Ukrainian Relief and the rest of the family voice their choice with their donations. The solemn recording of the donations forces home the realization on each one that most of their kinsmen in Europe will not be able to celebrate the traditional Christmas, except perhaps by singing "Boh Predvichney," if they are able to sing.

Mother and Dad remember their manners, and begin plying the carollers with Christmas goodies. They offer drinks to the frozen ones and perhaps black coffee to the too-merry ones. Amid much joshing and joking, the leader rounds up his carollers for the next call and finally succeeds in getting them under way.

The family, in the comparative quiet after the departure of the "kolyadniki," begins to think of midnight Mass. The children are put to bed, one older person designated to stay and care for them.

Through the star-lit night, the family goes to church, meeting friends along the way with a greeting that holds a new joy this year.

SUA CONVENTION MOVES ON SCHOLARSHIPS

At the Sunday session of the seventh convention of the SUA, delegates elected Mrs. Claudia Olesnitsky as chairman of the SUA Education and Scholarship program.

Three scholarship awards were approved by the delegates to the 20th Jubilee convention. One, for Journalism, was awarded to Miss Mildred Milanowicz, while two, for Medicine and Music respectively, were kept in reserve, pending decision of the committee on approval of qualified students. The Committee will be made up of SUA branch representative, School authority, and SUA headquarters Executives.

UKRAINIAN SINGERS AT RADIO CITY MUSIC HALL

Singing in the Christmas Show at the world-famous Radio City Music Hall is our own Olga Pavlova, SUA member. Miss Pavlova delighted members and guests at the 20th Jubilee Concert on December 9th, with her charming renditions of concert and folk songs.

Also appearing in the same three-week engagement is Miss Mary Polynack noted Ukrainian soprano, also of New York. Both singers have appeared as soloists at several SUA concerts.

ARE YOU A SUBSCRIBER OF
OUR LIFE?

**INTERESTING TALKS
FEATURE YOUTH FORUM**

*Reported in Ukrainian Weekly
December 15, 1945*

Interesting and well delivered talks by young ladies featured the Youth Forum held Sunday afternoon at the Ukrainian Hall on North Franklin street in Philadelphia in conjunction with the Seventh Convention of the Ukrainian National Women's League of America held the week-end of Dec. 8th. A goodly sized audience attended the forum, consisting of both young and older people, with a sprinkling of veterans.

Taking the subject of "Understanding Ourselves" as its main theme the forum examined the various ways open to young Ukrainian Americans to integrate their duo-cultural heritage in a manner that would bring out their best abilities and potentialities as Americans of Ukrainian descent, and that would serve American culture and Ukrainian culture as well.

The forum was opened by its chair-lady, Miss Mildred Milanowicz, editor of the English page of Soyuz Ukrainok's "Our Life" monthly. After explaining the purposes of the forum, she introduced Mrs. Q. Fereshetian of the Philadelphia International Institute. The speaker urged, among other things, a greater interest among the youth in the cultural heritage passed on to them by their parents, and recommended that they should strive to introduce its finest elements into American culture.

The second speaker, Miss Olga Dmytriw, young pianist of Jersey City dwelt in her talk on the possibilities of "careers with a Ukrainian background" for young people. In the field of Ukrainian music, she said, every effort must be made now to popularize it among Americans, thereby stimulating greater interest in it and appreciation of it.

Miss Sophie Demydchuk of Brooklyn, N. Y., a college student, spoke in considerable detail on the necessity of organization among Ukrainian American undergraduates, such as that of other nationality groups. Such an organization, she said, would keep the students from gradually losing sight of their cultural heritage. That heritage, she pointed out, is a distinct asset to the individual, in that it tends to a fuller and more useful life.

Following Miss Demydchuk's talk, Mrs. Helen Lototsky, president of Soyuz Ukrainok, outlined what the organization has been doing in promoting youth activities. Mrs. Fereshetian then summarized this first half of the forum program.

The second part of the program of the Youth Forum was entitled "Planning Our Program."

It was opened by Dr. E. Preston Sharpe of Harrisburg, Pa., whose discussion dealt with the "American Youth Program." Dr. Sharpe has been associated with the State Department of Welfare in Pennsylvania and for the past 7 and a half years has been Asst. Warden of Rehabilitation in the state. It was encouraging to note from Dr. Sharpe's remarks that the State of Pennsylvania will cooperate with us in our youth movement because that is the problem of every community today. He forcibly brought out the fact that there are many things that

must be done in the United States before we have a true democracy. One of the most important things to be considered he said, is the racial problem. Statistics have proved that during this past war we have not progressed in learning how to live together and that the progress to be made within the next 25 years must be in Social Engineering. He convinced us that we must be consistent as to our standards of living and that children learn behavior from their parents, that discipline is born of respect, and that children must respect their elders and others, but that in turn the elders must respect children. Dr. Sharpe suggested to those interested in youth movements that they write to the Evanston, Ill. YMCA for their booklet entitled "Evan-teeners."

At the conclusion of Dr. Sharpe's talk, the Choral Group of the International Institute of Philadelphia sang Italian, Irish and French songs which were delightful and entertaining.

Our next speaker was Mrs. Annette L. Kmetz, former national president of the SUA, graduate nurse, and charter member of the newly formed Yonkers, N. Y. Citizens' Council.

Mrs. Kmetz spoke on "Mothercraft," which was an educational subject in its entirety. She impressed us with the importance of women in their homes and their community. She depicted a scene which is prevalent today and that is one of juvenile delinquency because of both parents working and mothers neglecting household and family duties. Mrs. Kmetz' comments were that "a good Ukrainian is usually a good American because his parents have brought him up properly. Ukrainian mothers are usually good mothers. Parents should acquaint themselves with government work, they should discuss in homes the policies of the government, etc. Our women should take part in local affairs and teach their children how to live with other people." In her interesting talk, Mrs. Kmetz covered the point of guarding against diseases such as tuberculosis. Another fact conveyed to us was that so many of our boys who were stationed overseas during the war did not have much knowledge of our Ukrainian language and were sorry that they could not speak it for they met many people who spoke Ukrainian. They returned to the United States with the determination of making up for lost time. She urged us to speak Ukrainian in our homes.

At this juncture, our forum continued with a speech by a young lady who is associated with the educational department of Jersey City, N. J. She is Miss Natalie Koster who delved into the subject of the "Role of Ukrainian-American Educators." Miss Koster said that perhaps we have wondered what we of Ukrainian descent could do to achieve recognition for our people. She quoted that there are approximately one million Ukrainians in the United States today and went on to say that each and every one of us could contribute to our ultimate ideal but that we need an intelligent co-operative effort. We must organize Junior Leagues in all cities with significant population, she said, in order to help in every work, to promote our Ukrainian culture, and to promote Ukrainian recognition. We need publicity about our Ukrainian Scholarship Fund. From Miss Koster's speech, we learn-

ed that teachers can greatly help by explaining the background of Ukrainians and that they can assist in promoting Ukrainian culture. We again realized that Ukraine is not free — that it is under Moscow rule. And we again vowed to make one of our principal objects — the establishment of a free Ukraine.

With Mrs. Fereshetian giving us a brief summary on the second half of our program, we concluded our forum.

Before adjournment, Miss Milanowicz read two resolutions which were sent to the National American Youth Program in Washington, D. C.

The meeting was adjourned with the singing of the National Anthem.

*Ann Magura,
Acting Recording Sec'y*

**RESOLUTION ADOPTED BY
U.N.W.L. CONVENTION SENT
TO PRESIDENT TRUMAN**

Dear Mr. President:

In gratitude that the 2nd World War conflict with its horrors has ended, and, for the Divine guidance given to our leaders in applying the military strategy which led to the downfall of our country's enemies, the Seventh Convention of the Ukrainian National Women's League of America, representing 43 branches and three district councils, meeting on this 10th day of December, 1945, at Philadelphia, Pa., have resolved that we are in accordance with the policies of the government of the United States. We therefore,

RESOLVE that the post-war program for converting to peace-time rehabilitation be met with co-operative planning between government, labor and industry.

2. a) that further modified military training of youth be continued for our country's protection;

b) that servicemen who are one year or more in occupational service be relieved.

3. Be it further Resolved that the United Nations Organization policies be applied to practice, regardless which of the three Great Powers do not carry out the UNO program, which program gives the right to all peoples, including the Ukrainians, to a hearing, justifiable to its pleas for the four freedoms, mentioned in the Atlantic Charter.

4. Be it further Resolved that the request of the Ukrainian American Relief Committee for UNRRA and Red Cross Relief to the war-destitute populace in Russia's occupied territory, be granted.

5. a) That the displaced persons in the Allied zones of occupation including thousands of innocent Ukrainians, be allowed to remain in their present locations or be given asylum in the Western World.

b) That such displaced persons be

not compelled by American or Russian Military Order to return to Russia, where they will meet certain persecution for maintaining ideals abhorrent to the Soviet ideology.

6. The Ukrainian National Women's League of America resolves to uphold the tradition of the forefathers of the United States that "the future destiny of our country depends upon the health of its generations"; to continue to guide our youth into better aspects of mental and social hygiene; to stress the value of education and of social, civic and health responsibilities.

For our country's leadership in world welfare and for the triumph of peace, we pray that the Heavenly Father guide you, Sir, and give you strength and fortitude.

*The Ukrainian National Women's
League of America, Inc.*

Helen D. Lototsky,

National President

Helen Stogryn,

Convention Chairman

Annette Kmetz,

Public Relations Chairman.

**UKRAINIAN D.P.'S
THREATENED WITH
FORCED REPATRIATION**

Two cables, one from the Ukrainian Relief Committee in Belgium and the second confirming one from the Ukrainian Relief Bureau in Paris, advises the Congress Committee of America that Ukrainian displaced persons are being threatened with forced evacuation from American zones of occupation into repatriation camps at Neumkirschen and Stuttgart, prior to being sent into Soviet Russia. The cables further confirm that a two-week reprieve requested by the Ukrainians to prepare to die, sure in their knowledge that a return to Soviet Russia will mean persecution and even death, has been granted and was to expire on Dec. 22. The order was said to have been issued by Captain Wallach of Grosshessen Military Government in Wissbaden, on November 27, 1945.

Stephen Shumeyko, president of the Ukrainian Congress Committee, on receipt of these cablegrams, dispatched messages addressed to President Truman, Secretary of State James F. Byrnes in Moscow, and to General D. M. Eisenhower, appealing for a cancellation of the military order decreeing the forced repatriation.

YOUTH FORUM RESOLUTION

**Sent to Judge Anna M. Kross
Chairman Youth Conservation
Committee**

Dear Judge Kross,

We, young Americans of Ukrainian descent, meeting at 847 N. Franklin St., Philadelphia, Pa., at a Youth Forum
(Continued on page 8)

THE JUNIOR LEAGUE PAGE H

wishes

All SUA Junior Leaguers, SUA Members and Subscribers

A MERRY CHRISTMAS

AND A

HAPPY NEW YEAR

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

ГЕМТРЕМК, МІШІ.

Звіт з річної діяльності 26. від. С. У. А.

Річні збори 26. від. С. У. А. імени Ольги Басараб відбулися 9. грудня 1945 року в в „Українській Хаті“.

Перший звіт здала передсідниця К. Хомяк, відтак рек. сек. М. Васько, фін. сек. М. Прокопович, кор. сек. М. Джумага, касієрка О. Біло і надзирателька хорих К. Бук і О. Довбуш.

В цій році уряджено ось такі підприємства: Шедрий вечір на Україні, Вечерок в честь бувших урядничок, Вечерок в честь Лесі Українки, Бінго, спільно зі Сестрицтвом Мадерс Дей, у вересні уряджено Баль, танці для молоді, і два рази „Бінго“ з вигравкою ручних вишивок. Зі звітів урядничок показалося, що минулий рік був успішним морально і матеріально, бо з тих підприємств прийшло до каси чистого приходу \$1,810.00.

До сеї успішної праці причинилася згода між урядничками і кооперація членок. За це членки дали урядничкам призначення і подяку за їх успішну працю.

В 1946. році видано з каси на ріжні запомогові і гуманітарні цілі, як слідує:

На поміч Українцям в Європі 300.00, на домівку для українських ветеранів 700.00, на цілі Конгресового Комітету 150.00, на будову Української Школи в Гемтремак 100.00, на пресу Союзу Українок Америки 44.00, на Дім Старців 10.00, на Вищу Школу в Стемфорді 10.00, на Сиротинець у Філадельфії 10.00, на Дівочу вищу школу під управою Сестер Василіянок 10.00, на Американський Червоний Хрест 10.00, на Вор Чест 10.00, вкладку до Допомогового Комітету у Філадельфії 10.00, на 15-літний Ювілей Шкільної науки в Факс-Чейс 10.00, на Організаційний фонд до Централі С. У. А. 10.00, на ріжні локальні організаційні цілі 117.67.

Виславо теж 72 пакунки до Франції для українських дітей на руки Комітету Отця Перідона, на що видано 152.67.

На Американський Червоний Хрест членки 26. від. в тім році зібрали 1,019.65, а на американський Вор Чест 770.30.

На допомогу Українцям в Європі яку веде в Детройті Допомоговий Комітет членки зібрали 406.50 дол.

Рівнож наш відділ брав участь з другими відділами С. У. А. при уладженні 20-літнього Ювілею С. У. А. у Детройті, як теж активну участь в кождім святі яке святкувала Фе-

дерация Українців в Мішигені.

По звіті приступлено до вибору нового уряду на 1946 рік. Збори переводила пані Сахара, а секретарювала М. Васько.

До уряду вибрано:

Марія Прокопович, голова, Олена Бабій заступниця, Юлія Кульчицка заступниця, Марія Васько рек. секр., Т. Равска фін. секр., Марія Джумага, кореспонденційна секр., А. Кудла касієрка, Наталя Байло заступниця. Надзирательки хорих: пані Добуш, пані Бук і пані Квасняк. **Марія Васько.**

НА РІЧНИХ ЗБОРАХ

Перший раз в життю була я на жіночих зборах а це у 42. відділі С. У. А. „Дочки України“ 2 грудня ц. р. коли приїхала я до Філадельфії на річні збори відділу, до котрого від року належу. Рано цього дня відправилася Служба Вожа на інтенцію відділу якої вислухали майже всі членки а опісля пішли з церкви просто на збори. Я завжди була на зборах де муштини вели провід, тому була цікава, як жінки провадять. За столом судить жіночий комітет а передсідниця згадує за хорих члениць, за померших і за мене, членицю з другого стейту. По перечитанні попереднього протоколу обговорили важні справи відділу, здавали звіти, та поухвалювали на ріжні цілі відповідні суми. Дискусії були оживлені і скоро переходили ухвали. До дальшого ведення зборів попросили паню Лотоцьку, яка як голова Централі дала відділові признання за вірцеве провадження справ. Потім приступлено до вибору нов. уряду, але на оживлене домагання членок і приречення співпраці гучими оплесками потверджено тойсамий виділ на будуче. Дякуючи за довіря уряд прийняв на далі йому повірену працю.

Не хочу на цьому місці одних більше, а других менше хвалити, але даю усім признання, бо бачу, що усі спільно працювали для добра відділу.

Тут згадаю ще про пресідницю 42. відділу. Дві десятки літ тому, як вона приїхала у Америку я мала нагоду кілька місяців з нею працювати. Коли я її другий раз почула як передсідницю в товаристві жінок, я не могла дати віри, що це та сама жінка. Її вмілий спосіб розказування зробив в моїм серці великий слід, з такими жінками праця має увінчатися успіхом. Господиня відділу Олена Журибіда зложила признання усім жінкам які від початку заснування відділу трудилися над його розвитком, починаючи від п. О. Лотоцької.

Зі слезами в очах слухали присутні ширих слів бесідниця. По скінченні обмінялися члениці дарунками, які приніс св. Миколай, і за мене теж не забули. Єпісля я пішла оглянути домівку Централі і ці усі скарби нашого мистецтва, яке СУА має в посіданні. Такі відвідини, як мої у 42. відділі ніколи не забуваються! Тиждень пізніше я була як гість на конвенції СУА. За конвенцією не беруся писати, бо це певно зроблять ті, які краще за мене розуміють такі справи. Я від себе скажу, що був вірцевий порядок, як теж даю признання пані Штогрин за витривалість і посв'яту для праці, яку виказала в часі провадження конвенції.

Складаю ширі побажання добрих успіхів до дальшої праці головному уряду С. У. А. і всім урядничкам по всіх відділах на будуче. Нехай працюють на славу Божу та добро і славу українського народу.

Е. Дудяк.

ЦЕНТРАЛЯ ОДЕРЖАЛА

Пресовий Фонд СУА

Відділ 8, Бронкс, Н. Й., 1.80 дол.
Відділ 14 Клівленд, О., 25 дол.
Відділ 30 Клівленд, О., 75 дол.
Відділ 36 Шикаго, Ілл., збірка 31.30.
Філія СУА Детройт, Міш., 20 дол.
Збірка на похороні Марії Ватраль у Філадельфії, Па., 14 дол.

Конвенційний Фонд СУА

Відділ 14 Клівленд, О., 10 дол.
Відділ 21, Бруклін, Н. Й., 10 дол.
Відділ 52 Філадельфія, 10 дол.

Ювілейний Дар СУА

Відділ 8 Бронкс, Н. Й., 10 дол.
Відділ 30 Клівленд, збірка 45.25 дол.
Відділ 30 Клівленд, з каси 25 дол.
Філія СУА Детройт, на стипендії СУА 340.00 дол.
Окруж. Рада СУА, Нью Йорк Ситі 50.00.

Організаційна поїздка

Відділ 7 Акрон, О., 10 дол.
Відділ 14 Клівленд, О., 10 дол.
Відділ 30 Клівленд, 40 дол.
Відділ 36 Шикаго, Ілл., 30 дол.

В ГРУДНІ 1945

Річна вкладка

Від. 6 Рочестер, Н. Й., за 1946 20 дол.
Від. 7 Акрон, О., за 1945 — 10 дол.
Від. 55 Рочестер, Н.Й. за 1945, 10 дол.

Організаційний фонд

Від. 1 Нью Йорк за 1945 — 5 дол.
Від. 4 Нью Йорк за 1945 — 5 дол.
Від. 5 Детройт за 1945 — 5 дол.
Від. 6 Рочестер за 1946 — 5 дол.
Від. 10 Оліфант за 1945 — 5 дол.
Від. 33 Кліфтон Гайтс, Га., 1945, 5 дол.
Від. 36 Шикаго за 1944-45 — 10 дол.
Від. 55 Рочестер за 1945 — 5 дол.

Пресовий фонд

Від. 42 Філадельфія, збірка 16.50 дол.
Від. 43 Байтстон, Н. Й. 5 дол.
Від. 46 Філадельфія, збірка 11.50 дол.
Олена Журибіда, Філадельфія 5 дол.
Ева Вовчок, Філадельфія 2 дол.
Магда Шевчук, Лейкгорн, Па. 1 дол.

Ювілейний Дар СУА

Від. 6 Рочестер, 25 дол.
Відділ 40 Аллентаві, Па., 5 дол.
Від. 42 Філадельфія, Па. 25 дол.
Від. 46 Філадельфія 15 дол.
Від. 47 Філадельфія 10 дол.
Від. 48 Філадельфія 10 дол.
Від. 54 Бриджпорт, На. 10 дол.
Окружна Рада СУА Філадельфія 10.
Тов. Любов, 45 від. УПС, Філа., 10.
Від. 11 Провіденція, Філадельфія 10.
Укр. Поступовий Клуб, Філадельфія 10.
Укр. Клуб на Лоренс стр. Філа., 10.
Марія Марусевич, Нью Йорк 6 дол.
Іван Ватраль, Філадельфія, 5 дол.
Калина Конячко, Філадельфія 3 дол.
Пелагія Грицько, Аллентаві, Па., 2.00.

Конвенційний Фонд

Відділ 4 Нью Йорк Ситі 10 дол.
Відділ 6 Рочестер 10 дол.
Відділ 23 Детройт, Міш. 5 дол.
Відділ 24, Елізабет, Н. Дж. 10 дол.
Відділ 29, Вонсаєт, Р. А. 5 дол.
Відділ 31 Детройт, Міш. 10 дол.
Відділ 36 Шикаго, Ілл. 10 дол.

ПРИГАДКА ПРО ВІДЖИВЛЮВАННЯ

Досбирати щоденни поживу і складати стравоспис для родинного стола так, щоб включити у нього усі потрібні відживчі складники — до цього треба і знання, і уважливости. Коли жінка-господиня хоче сумлінно виконати цей обов'язок, треба її усе тямити про такі основні вимоги щоденного відживлювання:

1) Доросла людина потребує чотири яйця на тиждень, дитина одно у день.

2) Кожної днини треба влучити у їду якийсь ситрусовий овоч (помаранча, грейпфрут, цитрина), помідор, помідоровий сок, або зелену салату.

3) Для кожної дитини кварта молока у день, для дорослих пайнта, або шматок сира.

4) Одна страва з мяса, риби, або дробу кожної днини.

5) Одна зелена, або жовта ярина.

6) Картопля і овочі.

7) Шматок повнозернистого хліба, або каші.

ЯК ХОРОНИТИСЯ ПЕРЕД ПРОСТУДОЮ

У деяких сторонах краю, головно у східних та північних стейтах, де зима більш строга, шириться епідемія простуди, або так звана інфлюенца. Бюро Публичного Здоров'я остерегає, що коли люди не пінуть себе хоронити перед простудою — інфлюенца може прийняти такі грізні розміри та тяжкий перебіг, як після першої світової війни.

Найважливіше є, щоб у часі епідемії держати себе осторонь цих місць, де збирається багато людей. Великі кінотеатри, публичні зібрання і т. п. е місцями, де легко набратися простуди, або передати її другим.

Правильний сон і відпочинок є дуже важним захоронюючим ліком. У часі епідемії не працювати над міру, не брати на себе обов'язків понад сили. Багато ярини та овочів, пити молоко та овочеві соки.

Промочену одержу та обув треба швидко змінити та хоронити себе перед протягом. Руки мити перед кожною їдою та прийшовши домі з перелюднених місць.

В разі простуди треба теж від самого початку перестерігати певних вказівок, щоб злягодити її перебіг та забезпечитися перед поворотною інфлюенцою, яка дуже небезпечна.

Візвати негайно лікаря, якщо лиш температура вища, чим 102 степені. Остаті ще донь-два в ліжку після цього, як температура повернула до нормальної, а принайменче тиждень після видужання тяжко не працювати.

Увесь час їсти легкостравну поживу та пити багато плинів.

YOUTH FORUM RESOLUTION

(Continued from page 6)

rum, sponsored by the Ukrainian National Women's League of America, Inc., on Sunday, December 9th, 1945, are in accord with the American Youth Conservation Program, therefore,

WHEREAS, nationality organizations in the United States that are founded on the same high democratic ideals as the Ukrainian National Women's League, have done and are doing much to understand the problem of youth, and;

WHEREAS, the UNWL has for twenty years sponsored fine youth programs, and,

WHEREAS, the UNWL, through these youth programs teaches good citizenship to its young, and,

WHEREAS, these youth programs which nurture and keep alive the fine cultural inheritances of our Ukrainian forefathers, have offered much inspirations for valuable contributions toward American culture in art and literature, therefore,

BE IT RESOLVED, that nationality organizations like the Ukrainian National Women's League be emulated by American nationality groups in offering American-born youth the opportunities to develop their talents and their good American citizenship.

Respectfully submitted,

Mildred Milanowicz, Chairman
Ann M. Magura, Secretary.

UKRAINIAN CAROLS HEARD ON RADIO

Heard in a program called "Carols of Different Nations," on Dec. 20th, at 11:15 to 12 P. M., over WABC, were five Ukrainian carols sung by Maria Kurenko, noted operatic soprano. In a program which also included carols of Germany, France and America, the Ukrainian carols easily outshone all others, thrillingly reports Olga Dmytriv, piano-accompanist who, with her brother Jerome, and Donna Grescoe, Canadian violinist, comprised the privileged audience as guests of Miss Kurenko at the broadcast.

The brilliant arrangements for the carols, played by a full symphonic orchestra under the direction of Bernard Herman, were by the noted Ukrainian composer and conductor, Paul Pechetna-Ouglitzky of New York. One of the foremost contemporary composers of operatic and symphonic music, Ouglitzky used unusual modernistic treatment in these newest arrangements for the carols, "Song of the Stars," "Coo Coo," "In the Garden," "Hutzul's Kolyada" and "Heaven and Earth." Several Ukrainian caroling customs were described in the introduction of these numbers.

SUA PRESIDENT VISITS AKRON, O.

The Ukrainian woman and her part in organized Ukrainian life was the theme of an address by Mrs. Helen Lototsky, president of the Ukrainian National Women's League, when she appeared before members of UNWL Branch 7 at Akron, Ohio, on November 15, 1945.

Tracing the growth of the organization, outlining the obstacles and hard-

ДО ВРАЖИЇВ ІЗ СЕМОЇ КОН- ВЕНЦІЇ СУА

Вірю, що випадє на хосен Союзови Українок Америки у майбутньому, коли тепер забєру голос у такій справі. Коли відділ висилає делегатку на конвенцію, то в такій ціли, щоб вона там поступала так, як відділ її поручив. І треба її голосувати після цих вказівок, які цей відділ ухвалив у себе на зборах.

На жаль на Семій Конвенції трапився був випадок, що делегатка отверто заявила, що її відділ був проти підвищення вкладки до Централі з 10 дол. на 20 дол., а всеж вона сама голосувала за підвижкою. Головно у грошових справах воно не повинно так бути, бо тут не делегатка зі своєї власної кишені але цілий відділ платить і поносить тягар.

Правда, коли більшість делегаток ухвалили підвижку вкладки — усі відділи мусять цій ухвалі повинуватися. І у відділі легко зрозуміють, що нема у цьому вини їхньої делегатки, яка хоч голосувала після волі свого відділу — то мусіла уступити перед більшістю

Текля Шпак,
делегатка 47 від. СУА.

Читайте, ширіть "Наше Життя"

ships encountered by the pioneer organizers, Mrs. Lototsky brought to the audience a complete and vivid picture of the endeavors of the Ukrainian women to gain recognition for themselves in organized American Ukrainian life. She stressed the importance of continued activity and made a special appeal for the cooperation of all in the clothing drive being sponsored by the Ukrainian American Relief Committee.

The meeting was presided over by Mrs. Mary Pulk, president of Branch 7, and among the guests were members of UNWL Branch 30 of Cleveland, Ohio.

Genevieve J. Zepko.

December 22, 1945
151 Hopkins Ave.
Jersey City 6, N. J.

Mrs. Helen D. Lototsky, President
Ukrainian National Women's
League of America, Inc.
866 N. 7th St., Phila. 23, Pa.
Dear Madame President:

Please accept my sincerest thanks to the officers and delegates of the Seventh Convention of the U.N.W.L., and through them, to all SUA members for awarding me the 1945 Journalism Scholarship of \$100.00.

I am deeply appreciative of the honor and hope to prove worthy of SUA's faith in me.

There will always be a Soyuz Ukrainok, since the upholding of its ideals forms an integral part of every true Ukrainian-descended woman's life, therefore I am hoping many more Ukrainian Americans will find inspirations and success in its ranks, in all the many years to come.

Yours very sincerely,

Mildred Milanowich.

СВЯТОЧНІ ПОБАЖАННЯ

від

МИХАЙЛА І МАРІЇ САНЮК
Poplar 9324 — — 2425 Aspen St.
Philadelphia, Pa.

ХРИСТОС РОДИВСЯ—СЛАВІТЕ!

Різдвяний привіт і побажання Щасливого Нового Року всім членкам Союзу Українок Америки й поестрам в Канаді й Європі, читачам і прихильникам "Нашого Життя" та всему нашому громадянству,

- ш л е -

ЦЕНТРАЛЯ СУА, РЕДАКЦІЯ Й АДМІНІСТРАЦІЯ
"НАШОГО ЖИТТЯ"

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

усім Членкам Союзу Українок Америки

бажає

ОКРУЖНА РАДА СУА В НЬО ЙОРКУ

БОГ ПРЕДВІЧНИЙ НАРОДИВСЯ

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

складає

ТОВ. ДОЧКИ УКРАЇНИ, ВІДД. 42 СУА У ФІЛАДЕЛФІЇ
для усіх Союзянок, приятелів і прихильників
Союзу Українок Америки

ВІДДІЛ 21 СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ В БРУКЛІН

пересилає щирі побажання

ВЕСЕЛИХ, ЩАСЛИВИХ СВЯТ І НОВОГО РОКУ

Членкам Головної Управи СУА, усім Союзянкам
і прихильникам нашої організації

МИХАЙЛО Ф. НАСЕВИЧ

Перший Український
ПОГРЕБНИК
на Філадельфію й околицю

MICHAEL F. NASEVICH
N.E. Cor. Franklin & Brown
PHILADELPHIA, PA.

Tel. MARKET 1320

Обслуга в день і ночі

Phone: POPlar 5190

EMIL KULCHUSKY

NOTARY PUBLIC
REAL ESTATE INSURANCE

2231 Fairmount Ave.
PHILADELPHIA 30, PA.

ІВАН ГАСИН

Широко знаний український
ПОГРЕБНИК

Совісна і чесна обслуга здобула
для нас ряди нових приятелів

КАПЛИЦЯ БЕЗПЛАТНО

Бідним родинам обслуги не
відмовляється

HASYN FUNERAL HOME

2241 N. Broad St. Philadelphia 32, Pa

Tel. STEvenson 1418

